

عنوان مقاله:

حق برخورداری متهم از وکیل از منظر حقوق بشر و حقوق ایران؛ بازتابی از حقوق شهروندی

محل انتشار:

اولین همایش ملی وکالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

حسن یوسفی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

یاسر خدابخش - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

اسدالله رئیسی - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

حسین حیدرزاده - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

حقوق شهروندی در گستره ی قضایی جلوه های متعددی دارد که یکی از بارزترین آنها «حق متهمان مبنی بر داشتن وکیل در فرایند کیفری» می باشد. بر اساس این حق، متهمان در سراسر فرایند میتوانند از حضور وکیل در کنار خود استفاده کنند. بهره مندی متهمان از داشتن وکیل در فرایند کیفری باعث کاسته شدن اشتباههای قضایی شده و ابزاری در جهت افزایش دستیابی به عدالت می باشد. نتیجه آنکه داشتن وکیل یکی از تضمینات حقوق دفاعی متهم است که در اسناد بین المللی متعددی مورد تصریح قرار گرفته است. میثاق حقوق مدنی سیاسی، پیماننامه حقوق کودک، اعلامیه جهانی حقوق بشر، منشور آفریقایی حقوق بشر و مردم، اساسنامه دادگاه های بین المللی و ... از جمله این اسناد می باشند که در آنها حق داشتن وکیل در فرایند کیفری به رسمیت شناخته شده است. در ایران نیز سیاستگذاران این حق را در مقررات تقنینی مورد توجه و حمایت قرار داده اند. قانون آیین دادرسی کیفری 1392، ضمن حذف بسیاری از محدودیت ها و موانع مقرر در خصوص حق دفاع و وکالت از متهم، اصل را بر لزوم داشتن وکیل و حق دفاع وی از متهم به عنوان موکل خود و ضرورت تفهیم حقوق قانونی متهم از سوی مرجع قضایی و ضابطان دادگستری در تمام امور کیفری قرار داده است. در این نوشتار با تکیه بر معیارهای دادرسی عادلانه و اسناد مهم حقوق بشری، به ارزیابی رویکرد قانون گزار ایران در خصوص حق برخورداری متهم از وکیل می پردازیم.

کلمات کلیدی:

حقوق شهروندی، دادرسی عادلانه، حق متهمان مبنی بر داشتن وکیل در فرایند کیفری، وکیل مدافع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/379880>

